

minister ganske sikkert selv indrømme, at ogsaa formelt vil der ikke være nogen Mulighed for at lade dem være uomtalte. Imidlertid, enten de havde ligget for eller ikke, vilde den ærede Finansminister alligevel ikke have udtalt sig videre derom, men han fastholdt sin tidligere Kritik og fandt, at den ikke var bleven gendreven fra min Side. Jeg maa sige, som jeg allerede udtalte under forrige Behandling af Skattekommissionens Forslag her i Tinget, at jeg intet Øjeblik har ment, at det vilde lykkes mig at overbevise den ærede Finansminister, thi den ærede Minister har baade da og nu gentagne Gange vist, hvor ringe Forstaaelse han har over for Skattekommissionens Forslag, hvad nu end Grunden dertil maatte være. Men jeg lægger heller ikke saa overdreven stor Vægt paa, om den ærede Finansminister føler sig overbevist eller føler sin Kritik gendreven eller ikke, fordi jeg efter alt, hvad der er passeret, er overbevist om, at vi befinde os i en Situation, hvor det ikke er Ministeriets Mening, der er den afgørende, men derimod, om Landstingets Flertal og Folketingets Flertal gennem Forhandlinger i Fællesudvalget ville kunne være i Stand til at finde hinanden og naa et Resultat.

Over for mine Bemærkninger om, at jeg aldrig havde hørt nogen tilfredsstillende Begrundelse af, hvorfor vi skulde paalægge faste Ejendomme en Ekstraskat, søgte den ærede Minister at give en Begrundelse, men jeg vil dertil sige, at jeg fremdeles befinder mig i det Tilfælde, at jeg aldrig har hørt nogen tilfredsstillende Begrundelse af, at faste Ejendomme skulle have en saadan Ekstraskat. Den ærede Minister henviste til, at der paa Finansloven gøres en hel Del for de faste Ejendomme, særlig Bevillingerne til Landbruget kom dem til gode. Men der findes paa Finansloven Mængder og atter Mængder af Bevillinger, der komme andre Samfundslag til gode, saaledes en Mængde Bevillinger til Universitetet, de ere da langt borte fra at støtte de faste Ejendomme og særlig Landbrugets Ejendomme. Den ærede Minister nævnte ogsaa, at Jernbaneanlægene vare til Fordel for de faste Ejendomme; men det ere de ikke i væsentlig højere Grad, end de ere til Fordel ogsaa for andre Samfundsklasser, f. Eks. Handelsstanden, og skal der anlægges Jernbaner, faa de faste Ejendomme Lov til at bidrage deres Part forlods dertil. Det kan altsaa ikke anføres som nogen rimelig Grund for at paaligne faste Ejendomme en Ekstraskat. En anden Grund

fandt den ærede Minister deri, at hele vort Skattesystem bestod og skulde bestaa af et Komplex af Skatter, for at Ubilligheden ved den ene kunde raade Bod paa Ubilligheden ved den anden. Ja, der ere vi vistnok ved den ærede Ministers Opfattelse af, hvorledes vort Skattesystem bør være, og det støtter jeg netop paa den Skikkelse, de Forslag have, som den ærede Minister forsvarer. Den ærede Ministers Ideal er aabenbart at have et Komplex af Skatter, der alle ere uretfærdige, i den Fortrøstning, at det uretfærdige ved en Skat over for en Samfundsklasse og det uretfærdige ved en anden over for en anden Samfundsklasse ved disse Skatters gensidige Virksomhed skal bringe det hele til at gaa op i en højere Retfærdighed. Jeg mener derimod, at Hovedsagen, naar en Skat skal indføres, maa være den, at den i ingen Henseende eller i saa ringe Henseende som muligt er uretfærdig.

Lige over for min Beregning af det Forlodsbeløb, hvormed de smaa Ejendomme ville komme til at deltage i Udredelsen af de forskellige Ejendomsskylds-Skatter, gjorde den ærede Minister gældende, at Grunden til de smaa Ejendomes forholdsvis større Værdi aldeles ikke var den, man anførte, men derimod den, at de pr. Td. Hartkorn havde flere Bygninger end de større Ejendomme. Denne Udtalelse viser, i hvilken forbløffende Grad den ærede Minister er ukendt med Forholdene ude paa Landet. De, der kende dem, ville vide, at Bygningernes Beskaffenhed, deres større eller mindre Mængde, deres bedre eller ringere Beskaffenhed kun spille en forholdsvis ringe Rolle, om overhovedet nogen, ved Salg af faste Ejendomme. Er der to Ejendomme, der i og for sig kunne være lige gode, i Henseende til Jord, Drift og Besætning, men den enes Bygninger ere gamle, skønt dog brugelige, medens den andens Bygninger ere ny og flotte, bliver der ikke af den Grund mellem de to Ejendomes Salgsværdi en Forskel, der paa langt nær svarer til den Forskel, som der vil være mellem Bygningernes Værdi. Og er den Ejendom, der har de gamle Bygninger, bedre med Hensyn til Drift og Jord end den anden, vil den lettere kunne finde en Køber end Ejendommen med de ny og flotte Bygninger. Nej, naar de mindre Ejendomme sælges for en forholdsvis større Sum pr. Td. Hartkorn, er det, som sagt, fordi Køberne ved, at han paa en saadan mindre Ejendom vil kunne udnytte sin egen og sin Families Arbejdskraft ganske anderle-